

πῶς μανθάνονται, πόσον δηλ. ἡ ἡρεμία καὶ ὁ ἀπερίσπαστος καὶ μονότονος βίος τῶν χωρίων καὶ μικρῶν πόλεων συμβάλλουσιν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐρημίαν ἐμελετήθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν ἐκπαλαί τὰ ὠρελιμώτατα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος συγγράμματα. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ Μούσαι μυθεύεται ὅτι κατοίκησαν οὐχί ποτε τὰς πόλεις, ἀλλὰ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά.

Ἐκτός ὅμως τοῦ οὐσιώδους τούτου εἰς τὸ κύριον ζήτημα λόγου ὑπῆρχε καὶ ὁ τῆς τῶν μαθητῶν οἰκονομία, τόσον ἀναγκαῖα νὰ διδάσκηται καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ' οἱ ὅπωςδῆποτε πλουτοῦντες ὀλίγον φροντίζουσι περὶ τῶν ἀπῶρων καὶ ἐνδεῶν.

Ἐπειτα ἡ σύστασις γυμνασίου εἰς τὴν Εὐβοίαν ἦτο ἔργον καὶ πολιτικῆς τινος ἱκανοποιήσεως καὶ δικαιοσύνης πρὸς λαὸν εἰρηνικὸν καὶ φιλόκονον καὶ πιστὸν εἰς τὰ καθεστῶτα.

Τέλος πάντων ἡ πείρα ἀπέδειξε πρὸ πολλοῦ ὅτι ἐκ τῶν δύο πρώτων τῆς Πειλοποννήσου γυμνασίων ἐδύνατο νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἓν, ἢ τὸ ἄλλο ἄνευ μεγάλης, ἴσως δ' οὕτε ἐπαίσθητῆς τινος βλάβης.

ΑἶΩΝ. — Ὁ Κ. Βάμβας διὰ μακροῦ ἄρθρου ἐπανέρχεται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος (καὶ ἤδη ἀποθανόντος) Καίρου ἀναγίνων τὰς βάσεις τῆς γελοιώδους καὶ χρονοληρικῆς αἰρέσεώς του.

— Ὁ σταλεὶς παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπίτροπος Ἀφίφ βέης παρίδωκεν εἰς τοὺς Ἀτίνους ἰδιαίτερον κλειδίον εἰσόδου εἰς τὸν ναὸν τῆς Βηθλεὲμ· εἶχε δὲ τὴν ἄδειαν νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ λειτουργῶν ἰδιαίτερος αὐτοὶ καὶ οἱ ὁμοδόξοι. Γέλος νέον φερμάνιον ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Δουικοὺς νὰ οἰκοδομήσωσιν οἶκον πλησίον τοῦ σπηλαίου τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἱερῶν σκευῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λειτουργίας των. Αὐτοὶ ὅμως εἰς τοῦτο μὴ ἀρχοῦμενοι ἐζήτησαν νὰ ἀνεγείρωσι καὶ θυσιαστήριον ἰδιαίτερον, ὡς οἱ Γραικοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι.

Κατόπιν τῶν συμβεβηκότων καὶ τῶν περιπλοκῶν τούτων ἀνεχώρησεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐπιστρέφων εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Πατριάρχης τῶν Ἑλλήνων Χρυσιανῶν.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν σύστησεν ὀκτωκαίδεκα μετὰ ἐπίτροπὴν ἐκ Βουλευτῶν, Γερουσιαστῶν, ἰδιοκτητῶν, δικηγόρων καὶ καθηγητῶν πρὸς σύσκεψιν τοῦ περὶ δανειστικῆς τραπέζης σχεδίου.

ΑΘΗΝΑ. — Περὶστάνει τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην καὶ τὴν ὠρέλειαν τῆς νέας δανειστικῆς τραπέζης ἐπαινέει δὲ τὸν ἐν Περσίᾳ πρέσβυν Κ. Μαυροκορδάτον, ὅστις συνήγγισεν ὑπὲρ αὐτῆς ὅσον ἐδύνατο διηγουμένη πόσον ἀρθρὸς κατήντησεν ὁ χρυσὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ πόσον πλήθουσιν ἰδιαίτερος τὰ χρήματα εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν καταπαυσιν τῶν δημαγωγῶν, ὥστε προσφέρονται καὶ 3 τοῖς 0|0· ὅθεν ὁ Ῥοτσχίλδ πρότεινεν εἰς τὴν Γαλλ. Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ τραπέζαν δανειστικὰς κατὰ πάσας τὰς πόλεις τῆς Γαλλίας πρὸς 5 τοῖς 0|0 δανειζούσας μετὰ τοῦ χρεωλῦτρου ἐπὶ 50 ἔτη.

Ὑποσχθεὶς δὲ ὁ τραπεζίτης οὗτος κατὰ προτρο-

πὴν τοῦ ἀξιολύτου, Κ. Μαυροκορδάτου νὰ προσφέρῃ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τράπεζαν τραπεζῶν δηλ. τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τόκῳ 4 τοῖς 0|0 ἐζήτησε πρὸς ἀσφάλειαν νὰ συντηθῇ μόνον ἡ προνομία τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ὑποθηκευμένου κτήματος ἀπὸ ὀκτὼ ἐβδομάδων εἰς δύο.

Μέμφεται δὲ ἡ ἐφημερίς τὸν Κ. Γ. Σταύρου διὰ τὴν οὐνοπληρίαν τῆς ὑπαρχούσης τραπέζης ὡς παντοιοτρόπως ἀδυσχεροῦντα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔλευσιν τῶν χρημάτων τοῦ Ῥοτσχίλδ· ἐπειδὴ δανείζει (κατ' αὐτὴν) πρὸς 12 καὶ 15 τοῖς 0|0 δυνάμει τοῦ κυκλοφορούντος χαρτονομίσματος· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀναλόγου μερίματος δίδει εἰς τοὺς μετόχους 8—9, τὰ δὲ λοιπὰ διαμοιράζει εἰς ἔξοδα τῆς ὑπαλληλίας καὶ τοῦ καταστήματος.

Ἐν τούτοις σήμερον δανείζονται εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς 20 καὶ 30 τοῖς 0|0! ἀντὶ τῶν 6 μετὰ τοῦ χρεωλῦτρου εἰς 36 ἔτη ὡς ὑπόσχεται ὁ Ῥοτσχίλδ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Ἀνεγνωρίσθη ἡ νέα αὐτοκρατορία τῆς Γαλλίας παρὰ τῶν ἀρκτικῶν δυνάμεων· ἀλλ' ὁ αὐτοκράτης τῆς Ῥωσσίας, ἀντὶ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον ἡ προσαγορεύσῃ ἐξαδελφον τὸν Ναπολέοντα, τὸν ἐκ ἀγαπητὸν φίλον.

Ὁ νέος αὐτοκράτωρ διασκορπίζει ἀρθρῶς τοὺς χρηματὰ εἰς συντάξεις καὶ μισθοὺς καὶ ἀξίαν ἀντικῶν καταργημένα πρὸ πολλοῦ, ὡς ἂν ἐκπαιθῇ διὰ τῆς λαμπρότητος καὶ πολυτελείας καὶ ἐπιβίβῃ νὰ καταπλήξῃ τοὺς Γάλλους καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν μοναρχίαν.

— Ἐπιεικέστερον καὶ φρονιμώτερον ὑπουργικὸν διετέθη τὸ παῦσαν καταδικαστικὸν ἐν Ἰσπανίᾳ ὅμως ἡ ἐκδικασίς τῶν πλημμελημάτων τοῦ ἐκείθεν ἀνετέθη εἰς ἑκτακτον δικαστήριον ἀφαιρεθεῖτα ἐκ τῶν Ὀρκωτῶν.

— Ὁ δημοτικὸς νόμος τῆς Ῥωσσίας ἐκπονήθη ἐπὶ τὸ ἀρχαιώτερον πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ταίωσιν τῆς ἐξουσίας.

— Οἱ Μαυροβούνιοι παραιτήσαντες φρούρια τὸ ὅποιον κατέχον ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς γῆς ἀπέβησαν εἰς τὰ ὄρη των, ὅθεν ἐξακολουθοῦσι τοὺς ἀντιβουλτισμούς· οἱ δὲ καταπολεμοῦντες αὐτοὺς Ὀθωμανοὶ συγκεντροῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται εἰς τὸ κατὰ τὴν γειτονικὴν ἐπαρχίαν συγκεντροῦμενον στρατόπεδον.

— Πολλοὶ Χριστιανοὶ ἐκ Ζάρας τῆς Δαλματίας ταλαιπωροῦμενοι ἴσως κατέφυγον εἰς τὴν Αὐστρία· ὅθεν ὁ Σαρτάπης τῆς Δαλματίας συγχώρησεν εἰς τὴν ἄλλους νὰ θάπτωσι τοὺς νεκροὺς των δι' ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, ἥτις ἦτο μέχρι τοῦδε ἀπηγορευμένη.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐζήτησε νὰ μεταβῇ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μαυροβουνίου, ἀλλ' Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεποιθήσῃ τὴν χάριν ταύτην.